

Czilczer Olga FÖLD VEZÉREL FOLYÓT

 ligetmuhely.com/czilczer-olga-fold-vezerele-folyot/

Elindultam a törzsön, melyet Victor Hugo folyónak látott. Bokáig, térdig jártam a pár lappal későbbi csónakig. Engem várt, véletlen vetődött oda?

Ez ugyan nem a Rajna, csak a Duna. Nem a Duna, csak a Tisza.

A partok horizontján ringatódzott a bogárhátak lepte utca, panelt lepkeszárnyak tarkítottak, a múlt büszke vagy megroggyant emeletei, körutak koncentrikus körei, a város.

Az áradás tavaszi széllel kezdődött. Éjszakával folytatódott. Homokzsákokra, tartalékos katonákra, önkéntesekre virradt.

De előbb még át kellett kelnem az estén. Karom lengetésével helyettesített evezőcsapásokat, búcsúzkodó integetéseket váltott fel a békák brekegése.

Többszólamú kórus vizet könnyedén szel. Motorcsónakkal így már eljuthatok – hova is?

Föld vezérel folyót. Folyó földet. Ha a torkolat a gyökerek kapuja lenne, ahogy a Költő állítja, már ott tartanék. Ha meg a másik irány ege a tenger?

Evezővel meghosszabbított karom hamarosan felmondja a szolgálatot a hullámok faggatásában. Belezsibbadva álmomba, már nem várok tőlük feleletet. A betűk is összekeveredtek.

A parton egy alak tántorog. A kocsmák ilyenkor zárnak. Hazatalál-e a folyó?